

Nicole Boyle Rødtnes og
Salina Schjødt Larsen

Jul i den magiske luftballon

Illustreret af Angelica Inigo

★ ★
Alvilda
★

Indhold

1. EN UVENTET GÆST (DANMARK)	11
2. PROFESSOREN (DANMARK)	15
3. JULEHJÆLPERE (DANMARK)	19
4. DEN HEMMELIGE LEJLIGHED (I BALLONEN)	23
5. JULANDERS STOK (HOLLAND)	29
6. INTET ØNSKE ER UMULIGT (HOLLAND)	35
7. GENSYN (CHILE)	40
8. GAVER FRA EN TRÆSTUB (SPANIEN)	45
9. DET STORE JULEMARKED (TYSKLAND)	50
10. SABINES STJERNE (TYSKLAND)	54
11. EN DRAGE PÅ HIMLEN (I BALLONEN)	58
12. EN TOM KRYBBE (ITALIEN)	62
13. LUCIABRUD (SVERIGE)	67
14. EN TYV PÅ SPIL (NORGE)	73

15. EN HONNINGKAGETYV (NORGE)	78
16. EN GAVE TIL MOR OG FAR (I BALLONEN)	83
17. 13 JULEDESSERTER (FRANKRIG)	88
18. SMUTTEPARADEN (IRLAND)	93
19. 13 GRÅ NISSER (ISLAND)	99
20. EN RIGTIG JULEHEKS (ISLAND)	104
21. SAUNA-NISSEN (FINLAND)	108
22. DET STØRSTE JULETRÆ (ØSTRIG)	113
23. DE SIDSTE TO ØNSKER (I BALLONEN)	119
24. JUL I DANMARK (DANMARK)	124
25. JULEØNSKER HELE ÅRET (DANMARK)	128

KAPITEL 1

En uventet gæst (Danmark)

Det var den 1. december, at Conrads liv blev forandret for altid. Det var ikke noget, han havde planlagt, som sådan noget jo sjældent er. Han lå i sin seng, klar til at sove, da han blev vækket af et lysglimt uden for vinduet. Det var ikke lyset fra et sæt billygter eller et stjerneskyd, som han først troede, men en flamme i mørket.

Han hoppede ud af sengen, løb hen til vinduet og pressede næsen mod ruden. På den mørke nattehimmel så han en stor kugle af lys bevæge sig hastigt nærmere.

”Mor?” kaldte han, men tog så sig selv i det. Mor havde været så trist, siden de fik beskeden om, at far ikke kunne komme hjem til jul i år, at hun var gået tidligt i seng. Conrad ville ikke forstyrre hende.

I stedet greb han sin mobil og sin jakke og løb ned ad trappen. Han ville ud i haven og se, hvad der foregik.

Men for foden af trappen blev han mødt af to lyse fletninger og en lang natkjole.

"Hvad laver du?" Det var Leonora. Hans lillesøster. Hun havde en særlig evne til at fornemme det, hvis der foregik noget, man helst ikke ville have, at hun skulle opdage.

"Ikke noget," sagde Conrad.

Leonora rynkede på næsen og satte selvsikkert hænderne i siden.

"Så du står bare tilfældigvis på trappen i dit nattøj og en jakke og laver ikke noget?"

Conrad kløede sig på kinden og åbnede munden for at svare, men før han nåede at sige noget, lød der et højt brag efterfulgt af noget, der lød som en gigantisk prut.

Leonora og Conrad stirrede et kort øjeblik på hinanden, og så løb de begge hen mod døren ud til haven. Leonora nåede derhen først og rev døren op. I haven ventede der dem et vildt syn. Deres gamle cykelskur var væltet, og oven i det var der landet en kæmpestor, punkteret rød ballon. Den lignede mest af alt en stor, rød klud.

Under den baksede et eller andet med at komme fri.

”Hvad er det?” spurgte Conrad.

”Det ved jeg da ikke,” sagde Leonora. ”Men lad os gå derhen og se!”

”Vent ...” begyndte Conrad, men hun var allerede på vej.

Hun skulle til at tage et skridt mere, da ballonen blev skubbet til side og en kurv kom til syne. I kurven stod en høj, ranglet mand med et rødt tørklæde om halsen og nogle gamle flyverbriller i panden.

”Ohøj, I to! Det lader til, at jeg er styrtet ned.”

Conrad og Leonora så på hinanden. Hvad var det her for noget?

KAPITEL 2

Professoren (Danmark)

Conrad og Leonora stirrede på den mystiske mand, som var styrtet ned i deres have med sin luftballon. De havde budt ham indenfor, og Conrad var ved at lave varm kakao til ham. Normalt skulle man jo passe på med uden videre at lukke fremmede ind i sit hjem, men mon ikke nedstyrtede ballonskipperere var undtaget? Det havde Conrad og Leonora i hvert fald besluttet nu.

”Bruger du skumfiduser eller flødeskum i kakaoen?” spurgte Conrad.

”Jeg bruger slikstok,” sagde manden.

”Det ... øh ... det har vi ikke,” sagde Conrad.

”Intet problem, jeg har selv en med,” sagde manden og hev en lille rød- og hvidstribet stok op af jakkelommen.

"Super," mumlede Conrad. Leonora sad bare med korslagte arme og stirrede på ham.

"Hvem er du?"

"Mit navn er professor Christoffer Julander, jeg er luftskipper og julemager med ph.d. i julens ånd og ønsker."

Leonora løftede tøvende det ene øjenbryn. Hun forstod tydeligvis ikke særlig meget af det hele. Det gjorde Conrad heller ikke. Han satte kruset foran Julander, som lod den røde og hvide slikstok dumpe ned i det.

"Styrter du ofte ned i folks cykelskure?" spurgte Leonora.

"Nej, du godeste nej, og det må I meget undskylde," sagde Julander og slog ud med armene og ramte stokken i koppen, så den gyngede rundt som en skibsbøje i stormvejr. "Ser I, det har været svært at navigere ballonen, siden stjernerne forsvandt."

"Det er også derfor, far ikke kan komme hjem!" udbrød Leonora. Deres far var astronom. Det er sådan en, der holder øje med stjernerne, og lige nu gjorde han det fra Atacama-ørkenen i Chile, hvor de havde verdens største teleskop. Men nu var han blevet pålagt ekstra julearbejde. For et par dage siden var alle himlens stjerner pludselig forsvundet, og der var brug for alle astronomer til at finde ud af, hvad der var sket.

"Ja, det har bragt mange ulykker med sig," sagde Julander eftertænksomt. "Jeg er faktisk på en mission for at få stjernerne tilbage."

"Det ville være fantastisk," sagde Conrad. "Hvis stjernerne kommer tilbage, kan far komme hjem til jul!"

"Men hvordan skulle du kunne få stjernerne tilbage?" spurgte Leonora spidst.

"Jo, ser I, julen og stjernerne er uløseligt sammenknyttede. De stjerner, der lyser på himlen, er faktisk juleønsker fra mennesker overalt i verden. Hvis vi kan opfylde deres ønsker, kommer stjernerne tilbage på himlen."

"Skal jeg så hente min ønskeseddel?" spurgte Conrad.

"Det er ikke den slags ønsker," sagde Julander med et smil. "Stjernerne består af de store og vigtige ønsker. Dem, som bringer julemagi."

"Men hvad så nu, hvor din luftballon er gået i stykker?" Leonora sad stadig med et løftet øjenbryn og havde svært ved at tro på den mystiske mand. "Hvordan vil du få stjernerne tilbage, når du er styrtet ned her?"

"Jeg håber, ballonen kan lappes."

"Kan vi hjælpe med det?" spurgte Conrad. "Vi har mors syting."

"Det ville være alle tiders," sagde Julander. "Lad os straks komme i gang."